

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpata Secrieru Maria, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Bălți din 23 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Secrieru Maria Vladimir, născută la 28 octombrie 1958, originară și domiciliată în sat. Gălășeni, r-nul Rîșcani.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.09.2012 – 23.12.2013 (prima instanță);

2. 18.02.2014 – 19.11.2014 (instanța de apel);

3. 13.02.2015 – 18.03.2015 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 23 decembrie 2013, Secrieru Maria a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

S-a încasat de la Secrieru Maria prejudiciul material în beneficiul lui: Andronic Ana suma de 21400 Euro echivalent în lei moldovenești la momentul executării și 7500 lei; Șeica Efimia suma de 33000 lei; Gîrlă-Scobioală Zoia, Scobioală Viorel și Scobioală Tatiana suma de 16500 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Secrieru Maria în perioada de timp între 27 iunie - 26 noiembrie 2007, aflîndu-se la piața centrală din or. Rîșcani, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că o va angaja pe Moraru Antonina la lucru în Italia, îi va perfecta actele necesare pentru plecare și încheierea contractului de muncă, în mai multe rînduri, a dobîndit de la ultima bani și bunuri materiale în sumă totală de 8037,20 lei, astfel cauzîndu-i părții vătămate o dauna materială considerabilă.

Tot ea, la începutul lunii septembrie 2008, aflîndu-se la domiciliul lui Bujac Ivan, în r-nul Rîșcani, sat. Nihoreni, str. Timireazev 17 A, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, știind că soții Bujac l-au înmormîntat pe fiul său, Bujac O., decedat la 10.08.2008, sub pretextul ca îi va ajuta prin intermediul unei rude cu o funcție înaltă în organele de drept, în urgentarea cercetării cazului privind decesul fiului, a dobîndit de la Bujac Ivan bani în sumă de 2100 euro, care era echivalent a 29862 lei, cauzîndu-i soților Bujac Ivan și Ala o dauna materială considerabilă.

Tot ea, într-o zi la începutul lunii februarie 2009 și într-o zi la începutul lunii martie 2009, aflându-se la domiciliul cet. Zoia Gîrla - Scobioală, situată în sat. Gălășeni, r-nul Rîșcani, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că îi va angaja la lucru în Germania pe soții Scobioală Tatiana și Viorel și le va perfecta ultimilor actele necesare pentru plecare și încheierea contractelor de muncă, a dobândit în 2 rate de la soții Scobioală și Gîrla-Scobioală Zoia, bani în sumă de 20000 lei și 650 euro, care era echivalent a 8767.4 lei, cauzându-le o daună materială considerabilă în sumă totală de 28767,40 lei.

Tot ea, cu scopul de profit, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a depozita bani în bancă la un procent înalt și anume 17 % anual, în perioada de timp decembrie 2011 și pînă la sfîrșitul lunii aprilie 2012, în trei rate, ilegal a dobândit de la Andronic Ana bani în sumă de 21400 euro (echivalentul a 339404 lei) și 7500 lei, bani, în sumă totală de 343904 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot ea, sub pretextul că are nevoie de bani pentru înmormîntarea socrilor finului Secrieru Vladimir, prin înșelăciune și abuz de încredere, la sfîrșitul lunii ianuarie 2012, a dobândit de la Șeica Efimia bani în sumă de 33000 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Partea vătămată Andronic Ana a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri de restituire a prejudiciului cauzat în sumă de 21400 euro și 7500 lei într-un termen restrîns, considerînd pedeapsa blîndă.

3.1. Inculpata a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri echitabile, invocînd că i-au fost încălcate drepturile sale prin faptul că, în ședința din 19.04.2013, în lipsa ei și avocatului Postolache G. i-a fost aplicat arestul pe un termen de 30 zile. Indică, că partea vătămată Andronic Ana a dat declarații diferite la urmărirea penală și în ședința de judecată, iar soțul ei, Andronic Vasiliu, a declarat că ei personal nu i-a dat suma de bani. În privința lui Șeica Efimia a recunoscut că ultima i-a dat 500 euro, pentru perfectarea pașaportului român, bani, pe care i-a dus la Chișinău timp de 10 zile, iar pandantivul de aur l-a întors la comisariatul de poliție. În ceea ce privește de Bujac I., susține că a împrumutat suma de 2100 euro, dar i-a restituit-o cu întîrziere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2014, pronunțată integral la 10 decembrie 2014, apelul părții vătămate Andronic Ana a fost respins ca depus peste termen, iar apelul inculpatei a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin aceea că, partea vătămată Andronic Ana la declararea apelului nu a ținut cont de prevederile art. 402 Cod de procedură penală, iar motivul de omitere a termenului precum că a fost bolnavă, fiind neîntemeiat, deoarece instanței nu i-au fost prezentate probe, care ar confirma starea precară a sănătății părții vătămate, ce ar face imposibilă depunerea cererii de apel.

De asemenea, instanța a conchis că, prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, just a calificat acțiunile inculpatei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și probele au fost verificate conform art. 101 Cod de procedură penală, vinovăția acesteia fiind dovedită prin declarațiile părților vătămate, ale martorilor, cît și prin probe scrise.

Totodată, instanța a stabilit că probele administrate la dosar combat declarațiile inculpatei prin care ultima susține că nu se face vinovată de săvîrșirea infracțiunii imputate, această metodă fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a menționat că, de către instanța de fond s-a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, astfel stabilindu-i inculpatei o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă sub formă de închisoare.

5. Hotărârile judecătorești sînt atacate cu recurs ordinar de inculpată la 16 decembrie 2014, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal în cele ale art. 190 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în limitele sancțiunii articolului menționat.

În motivarea recursului a indicat, că instanțele judecătorești au dat o apreciere greșită probelor, fapt ce a adus la condamnarea ilegală și neîntemeiată a ei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, că în cadrul cercetării judecătorești nu s-a demonstrat faptul escrocheriei de la Andronic Ana, că părților vătămate Moraru A. și soților Bujac i-a restituit prejudiciul integral, iar prejudiciul cauzat lui Scobioală V., Gîrlă-Scobioală Z., Scobioală T. și Șeica E. i-a restituit parțial, astfel prejudiciul s-a diminuat.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului, prin care consideră necesară dispunerea inadmisibilității acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului se întrevide ca temei de recurs pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Astfel, pentru o atare concluzie trebuie să se țină cont de faptele cum acestea au fost stabilite de către instanțele de fond sau de apel și dacă aceste fapte s-au încadrat corect în norma penală. Dacă aceste fapte s-au încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că faptei s-a dat o încadrare greșită.

Colegiul penal menționează, că argumentele recurentei invocate la pct. 5, privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, considerînd că acțiunile urmează a fi reîncadrate din prevederile alin. (5) în cele ale alin. (2) a art. 190 Cod penal, sînt neîntemeiate, deoarece instanțele judecătorești au cercetat probele și le-au apreciat conform art. 101 Cod de procedură penală, care în ansamblu lor au dovedit vinovăția inculpatei și corect au calificat acțiunile în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal, iar decizia instanței de apel corespunde art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de inculpată au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă la pct. 4.1., soluție, a cărei temeinicie este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărârile atacate în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat în prezenta cauză este vădit neîntemeiat.

Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului

înaintat de inculpată a respectat prevederile art. 413-417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele administrate și verificate în ședința de judecată, stabilindu-se cu certitudine că valoarea prejudiciului cauzat la momentul săvârșirii infracțiunii depășește 100000 lei, ce constituie proporții deosebit de mari, componenta art. 190 alin. (5) Cod penal.

Colegiul penal menționează, că restituirea prejudiciului unor părți vătămate parțial și integral, cum afirmă inculpata, nu influențează încadrarea juridică a faptei săvârșite de ultima, mai mult, inculpata restituia prejudiciul total sau parțial după ce părțile vătămate se adresau la organele de drept, astfel, acțiunile inculpatei întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Colegiul penal relevă, că motivele invocate de recurentă, precum că instanțele judecătorești nu au dat o apreciere cuvenită probelor, ține de starea de fapt și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs, prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata *Secrieru Maria Vladimir*, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 23 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru